

The background of the book cover is a vintage, slightly faded photograph of a calm lake. In the distance, a dark line of trees marks the shore. Several birds are captured in flight, their dark silhouettes contrasting against the lighter sky. The overall tone is nostalgic and serene.

HILJA MÖRSÄRI

ET SE OLE SINÄ.
EDITH, IMPI,
SIMONE

NTAMO

Et se ole sinä

HILJA MÖRSÄRI

Et se ole sinä.
Edith, Impi, Simone

ntamo

© 2015 Hilja Mörsäri

ISBN 978-952-215-578-8

ULKOASU

Make Copies

KANSIEN KUVAT

Vy över Onkamo. Edith Södergrans samling. Kiitokset: Svenska litteratursällskapet i Finland

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2015

ntamo

www.ntamo.net

Häilyviä viivoja,
unen katkelmia,
pieniä sananäytelmiä,
ihmisiä jotka ovat tulemaisillaan esiin,
mutta liukuvat pois.
Silmät ovat raollaan,
kasvot rentoina kuin nukkuessa,
ei persoonia, ei sukupuoliä, ei ikiä.
Ihmisen näköisiä sikiöitä,
rauhaan vajonneita.
Viivaolemassaolo.
Ei jännitys, ei kipu, ei kaipaus.
Lintukodon väkeä.
Ovatko edes syntymäisillään,
himmeät, kuuluvat kenelle tahansa?
Kasvot, sanat, juonteet,
särmättömät rannan kivet.
Vesi, hiekka ja aika hiovat
matalan vakaumuksen jumalat.

Edith. Kohtaamisia Raivolassa

Suot, vaarat, hakkuuaukeat,
luhistuvat rakennukset ja ujostelemattomat takapihat.
Niityt, lintuuntunut metsä,
runoa matkiva loputon toisto.

Mumina, ruohon tyytymys, puiden siimes.
Kaipuu lainehtimassa yli pylväsrivien.
Lukijalapseni, tullut aikuiseksi;
runoilijalapsi, tulee aikuiseeni.
Syntyä ja kasvaa yhtä ainoata varten:
olla maailmassa H ja kohdata E.

Moni on ollut täällä ennen minua,
jättänyt askeleensa runkojen väliin,
silmaillut vettä, puhunut puhetta
sinun sanojesi yli ja ohi.

Kuulen äänet, hitaat kävelyt,
näen seppeleet, uteliaisuuden,
vartioivat katseet
hengittämässä kasvojani vasten.

Aukolliset sanat, himmenneet soinnut,
talttunut kiihko.
Raskas kuusimetsäkieli,
lehtikuuset, kevyemmät.
Mondeeni metsän tytär.

Mennyt avaa haarautuvia virtoja.
Varjoissa joita kavahdan
kohtaan liikkeen,
linnun joka lipuu
tuuli höyhenissään
vaappuvin siivin.

Me emme ole kahden.
Sinä jaksat moninkertaistaa itsesi,
ilmestyt niille, joiden kanssa voi jakaa
pimeän kaiut.

Paperin tällä puolen
sinä kuljet
tunnustelevin sarvin.

